

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

V. ÉVFOLYAM 2. SZÁM – 2011. FEBRUÁR 6.

A szent keresztség

Az Úr Jézus megkeresztelkedésének története arra irányítja figyelmünket, hogy a keresztségről komolyan elgondolkodjunk. Ez a szent esemény mutatja, hogy a keresztségnek mi a jelentősége. Az Úr Jézus megkeresztelkedésekor, „*megnyílt az ég*” – a Mennyei Atya hangja hallatszott és a Szentlélek, mint egy galamb szállt Rá és maradt Fölötte.

A keresztlés ismert esemény volt azelőtt is, hiszen Keresztelő Szent János a Jordán folyónál megkeresztelte azokat, akik prédikációjára bűnbánatot tartottak. Ez a keresztlés

azonban más volt, mint amiről az Úr Jézus a későbbiekben beszélt. Bizonyítja ezt Maga Keresztelő Szent János, amikor elmondja: „*én csak vízzel keresztellek titeket, de eljön Az, Aki hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy sarusjáját megoldjam. Ő Szentlélekkel és tüzellel fog megkeresztelni titeket. Szórólappáttal kezében kitakarítja szérűjét, és csűrbe gyűjti búzáját, a pelyvát pedig olthatatlan tűzben elégeti.*” (Lk. 3.16-17.) – Már Szent János beszédéből kielemezhetjük annak a keresztlésnek a lényegét, amit az

Úr Jézus Magára vett és amiről, mint elengedhetetlenül fontos dologról beszélt, intézkedett; amit az apostolok is és azóta az Anyaszentegyház is szentként értékelnek.

Amikor a szent keresztségről beszélünk, amiben mi magunk is és sok embertársunk részesült, Szent Lukács szövege alapján először a Keresztelő Szent János tanúságát és az abból kiolvasható fontos dolgokat vizsgáljuk. – Keresztelő Szent Jánosról, bár keményen is szólt, főképpen az Írástudókat és a Farizeusokat nevezte *viperák fajzatainak*, a nép kérdéseire készségesen, úgy is mondhatjuk szeretettel választott. Bizonyára ennek volt köszönhető, hogy „*mindnyájan azt gondolták, hogy talán János a Messiás.*” Mondhatjuk azt is, hogy prófétai szóval, a próféták szavainak hitelességével mondja Jézusról, a keresztség Forrásáról, hogy Ő Szentlélekkel és tüzellel fog keresztelni. Az Ő keresztlésének a lényege, hogy a megkereszteltet a Szentlélek tölti el; de jelenti ez azt is, hogy amint a tűz elégeti azt, ami tüzre való, úgy a kereszte-

lés, a keresztség is mintegy kiégeti a pelyvát, mindazt, ami *könnyűnek találhatik*. Ami megmarad nyomában az viszont értékes, jelképesen a magárba, vagyis védett helyre való, gondos kezelésre méltó.

Az Úr Jézus megkeresztelkedésekor szintén szerepel a Szentlélek, Aki *galambhoz hasonló testi alakban leszállt Rá*. Emberi elképzelés ugyan, és az Úr Jézus esetében ennek nincs is jelentősége, mégis gyarló módon így is értékelhetjük, először leszáll a Szentlélek, utána hallatszik a mennyei szózat: „*Te vagy az én szeretett Fiam, Benned telik kedvem!*” – Talán joggal mondhatjuk, hogy a Szentlélek közreműködése nyomán mondja ki az Atya tanúságtévő, Jézust bemutató szavait. Az Úr Jézus megkeresztelkedése óta minden megkeresztelkedésnek ez a lényege.

Az Apostolok Cselekedeteiben olvashatjuk, hogy a Szentlélek eljövetele napján – Szent Péter pünkösdi beszéde nyomán, „*fájdalom járta át szívüket. – Mit tegyünk hát, testvérek? – fordultak Péterhez és a többi apostolhoz. – Tartassatok bűnbánatot, felelte Péter, és*

©Angelico www.angelico.hu

keresztelkedjék meg mindegyiktek Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára. Ezzel elnyeritek a Szentlélek ajándékát. Az ígérlet ugyanis nektek és gyermekeiteknek szól, valamint azoknak, akik távol vannak ugyan, de akiket meghív Magához Urunk, Istenünk.” (Ap.Cs. 2.38-39.) – Ez után a megkeresztelkedés után a kezdeti mintegy háromezer ember életében teljesen más élet - mondhatjuk *Jézusi élet* kezdődött, aminek a lényege most már a Szentlélek jelenléte és minden, amiről a Mennyei Atya elmondhatta, hogy benne kedve telik. Ezt a keresztséget hagyta ránk a mi Üdvözítőnk, amikor a keresztségben részesültünk, az Ő szándéka az volt, hogy ilyen legyen; most is azt akarja, hogy már megkereszteltetek, a most megkeresztelkedők, a jövő megkereszteltjei is ilyenek legyenek. Fáradozzunk azon, hogy mindnyájunkban *Mennyei Atyánknak kedve teljék!* -

Köszöntéssel –

Pekker Imre plébános.

Bérmálási előkészület

Egyházközségünkben bérmálási előkészület kezdődik 2011. Március első szombatjával – Március 5-vel.

Az előkészület helye a Szent Imre Községi Ház; ideje: minden szombaton délután 5 órától.

Részvételre jelentkezhetnek, akik már voltak elsődözők. –

Alsó korhatár 7. osztály.

Az előkészület ideje **két év.**

A feltételek közé tartozik a **rendszeres részvétel** a Vasárnapi és Ünnepi szentmiséken és **rendszeres részvétel** az előkészületeken.

Akik még itthon járnak Iskolába, azoknak elegendő az iskolai hittanórákon rendszeresen részt venni; Akik máshol járnak Iskolába vagy már Középiskolások, Azok számára kell eljönni szombatonként a Községi Házba. – Az előkészítő foglalkozásokat a Plébános vezeti.

Első alkalommal – március 5-én – **Min-denkit** vár a plébános, Aki vállalja a feltételeket és bérmálkozni óhajt!

Ekkor készítjük el a Jelentkezők névsorát; ekkor beszéljük meg, hogy Ki hol vesz részt hitoktatáson.

Ezeket a lehetőségeket szeretettel felajánlja az Egyházközség és

Pekker Imre plébános

Alsónémedi, 2011. február 1.

**Pekker Imre atya beszéde
a Református Gyülekezetben
2011. I. 23.**

Testvérek Krisztusban!

Egy héttel korábban az Újszövetségi Szentírás Apostolok Cselekedetei részében már felolvastuk és beszéltünk is az abban foglaltakról, mégis engedjék meg nekem, hogy ugyanennél a résznél időzzek gondolatban!

Különösképpen a 42. vers gondolatai foglalkoztatnak: "A jeruzsálemi hívek élete: Ezek állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában és közösségében" – majd később a 47. versben: „Magasztalták Istent és az egész nép szeretetében álltak.”

Ezek azok a pontok, amik alapján mi is, most is egyek lehetünk.

Római Katolikus Anyaszentegyházunk a szentmisékben – azok áldozati imáiban, a kánonban a VII. D. Kánonban többek között ezt imádkozza: „Jóságos Atyánk, halált adunk Neked, mert Szent Fiad Evangéliuma által fiaidat az Egyház közösségébe gyűjtötted minden népből és nyelvből ... a Te szeretetedről tesz tanúságot és mindenki előtt megnyitja a reménység ajtaját.” - A későbbiekben pedig így imádkozik: „Magasztalunk Téged, Mennyei Atyánk, mert életünk útjain velünk vagy mindig, de kiváltképpen most, midőn Szent Fiad, Jézus szeretetének asztalánál gyűjt egybe minket, magyarázza a Szentírást...”

Ezek azok a pontok, amik alapján mi is, most is egyek lehetünk.

Az apostolok tanítása: ennek alapján mondhatjuk ki nyugodt lelkiismerettel,

mint Szent Péter." Valóban el kell ismernem, hogy Isten nem személyválogató. Ellenkezőleg, bármely nemzethez tartozó ember kedves Előtte, ha eltölti az Ő félelme és igaz tetteket visz végbe!" (Cs. 10.34-36.) – Minden ember számára árad Isten végtelen szeretetének ajándéka, aminek tudatában Szent Pál apostol az efezusiaknak így ír: „Áldott legyen az Isten, Urunk Jézus Krisztus Atyja, Aki Krisztusban minden mennyei, lelki áldással megáldott minket. Benne választott ki a világ teremtése előtt, hogy szentek és

feddhetetlenek legyünk előtte. Szeretetből eleve arra rendelt, hogy akaratanak tetszése szerint – Jézus Krisztus által fogadott fiaivá legyünk, s magasztaljuk fölséges kegyelmét, amellyel szeretett Fiában fölkarolt minket. Benne van vére által szerzett megváltásunk, bűneink bocsánata, kegyelme bőségének arányában, amelyet minden bölcsességgel és okossággal árasztott ránk.” (Ef. 1.1-8.) – Ebben a tanításban kapunk biztatást az Istennek tetsző élet aprób részleteire is pl.: „Akár esztek, akár isztok, vagy bármi mást tesztek, tegyetek mindent Isten dicsőségére!” (I.Kor.10,31.) – Az Apostolok tanítása az Ószövetségre is épít, tehát az abban foglaltakról is meg kell emlékeznünk az Úr Jézus szavai alapján, miszerint sem egy í betű, sem egy vesszőcske nem veszhet el belőle: az egész I4. Zsoltárról ennek értelmében elmélkedünk: „ Uram, sátradbán ki lakozhatik ...ki így teszen, az meg nem rendül sohasem.”

Mindez azonban csak akkor lesz valósággá, ha lelkileg mintegy ráhangolódunk erre a tanításra, ezekre az indításokra. Csak a lelkileg készséges embernek jelent biztatást Szent Pál Apostol filippiiekhez írt üzenete: „ Ugyanaz a lelkület legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban volt. Ő isteni mivoltában nem tartotta Istennel való egyenlőségét olyan dolognak, amihez föltétlenül ragaszkodjék, hanem szolgálai alakot fölvéve kiüresítette Önmagát és hasonló lett az emberekhez. Külsőjét tekintve olyan volt, mint egy ember; megalázta magát és engedelmes lett a halálig, mégpedig a kereszthalálig.” (Filippi 2,5-8.) – Lelki készség kell a szerény és szegény Krisztus követéséhez, Aki nem azért jött, hogy Neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon; aki Ő maga szegény volt, de sokakat tudott gazdagítani, Akihez legfeljebb csak hasonlítani tudunk, amikor arról gondolkodunk, hogy a rókáknak odujuk van, a madaraknak fészükük, de az Emberfiának nincs hová lehajtsa a fejét; Aki tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be, de akik befogadták, azoknak megadta és megadja, hogy Isten fiai legyenek. – Biztos, hogy hiteles a tanítása: az Én országom nem

ebből a világból való és hitelesen mondhatja: Keressétek elsősorban az Isten Országát és az Ő igazságát;

olyan kincseket gyűjtsetek, amiket a moly nem képes megemészteni, a rozsda nem képes tönkre tenni, amiket a tolvajok nem tudnak ellopni. E páratlan tanítást hirdették, tanították az Apostolok életük árán is; ebben tartottak ki a hűséges hívek. Mindez akkor és csak akkor lehetséges, ha nemcsak ismerjük a tanítást, hanem mint az apostoli idők hívei, egy szívvel-lélekkel dicsérték és magasztalták Istent.

Manapság is lehetségesek ezek a dolgok, de át kell **imádkozni**. A jó cselekedetek sem elegendők önmagukban, ha nem lélekből, az imádság által megszentelt lélekből fakadnak. – Különben lehetnek a jó adottság következményei, a véletlen műve, a saját jól felfogott érdekek következménye, valamiféle számitás része=captatio benevolentiae; mások félrevezetése eszközei ... Amire az Úr Jézus Krisztus hív, az egészen más, az kell, hogy hasonlítson az Atya szeretetére, aki érdemei ellenére is úgy szerette a világot, hogy Egyszülött Fiát adta érte; az Üdvözítő szeretetére, Aki vállalta a keresztdozatot és az Egyházzal, mint titokatos Testével való egységet, bár tudta, hogy lesznek hibái, mégis a megszentelés és megszentelődés eszközévé tette; a Szentlélek kiáradó szeretetére, Aki adja lelki ajándékait minden kor minden emberének függetlenül attól, hogy mennyi és milyen gyümölcsöt terem. – A jeruzsálemi hívek élete nemcsak felhívás, hanem meghívás is egyben – a hozzájuk hasonló életre. A lelki dolgokra és az azok által megszentelt világi dolgokra egyaránt. Ismert volt más Közösségekben is a szociális kérdés is= az anyagiak kérdése is pl. a Macedóniai és a Korinthusi Közösségekben, ahol gyűjtést rendeztek a jeruzsálemi egyház szegényei számára, de ezeket az eseményeket is megelőzték a lelki dolgok, amikor érezték, hogy Isten szeretete sürgeti őket lelki és testi jókra és ennek igyekeztek eleget tenni, hogy Isten kegyelme ne legyen bennük hiábavaló. – Keresték, őszintén keresték az Isten Országát és az Ő igazságait és ennek lett a következménye minden jócselekedet. –

Most is, ma is innen kell kiindulni: mély lelki emberré válni és ez képessé tesz majd arra, hogy mindenről Isten tervei és akarata szerint tudjunk gondolkodni és szerinte cselekedni. – Ezek alapján is tudunk és tudjunk egyek lenni! - Amen.

14. Zsoltár:

„Uram, sátradbán ki lakozhatik és szent hegyeden ki nyugodhatik?

Aki szeplőtelen jár és igazat cselekszik; szívében gondol igaz dolgokat, és nyelve nem beszél rágalmkat.

Ki nem bántja felebarátját, és gyalázattal nem illeti társát;

Aki a gonoszt hitványnak ítéli, de tiszteli azt, aki az Urat féli.

Ki önkárára esküdt esküjét is meg nem tagadja, aki pénzét uzorára nem adja, - a megvesztegetést ártatlan ellenében el nem fogadja.

Ki így teszzen, az meg nem rendül sohasem!”

Áldás:

Benned bízunk, Mennyei Atyánk! _ Várjuk áldásodat – Mindenkre – különösen a gyermekekre, a fiatalokra, hogy a konfliktusok miatti félelmüket felváltsa a béke öröme és boldogsága. _ Áldd meg az időseket, a fogyatékosokat, a hajléktalanokat, a menekülteket! Adj a különböző vezetőknek, a politikusoknak és a kormányoknak világszerte bölcsességet és bátorságot, hogy megtalálják a megfelelő megoldásokat számunkra! - Áldásod szálljon ránk és maradjon velünk mindörökké – Amen.

Ökumenikus találkozó – Alsónémedi/ 2011.Január 16. – Róm.Kat. Templom

Kedves Szolgatársam az Úrban; kedves Nagytiszteletű Úr! – Kedves Református Pesbiter-Testvérek és kedves Gyülekezet; kedves Testvérek!

VI. Pál Pápa volt az, Aki annakidején külföldi utazásokat is tett hosszú idő után a pápák történetében. Egy alkalommal így köszöntötte a körülötte lévőket: „Krisztus Egyházának szeretett Gyermekei!” – VI. Pál Pápa nem kis történelmi Személyiség volt, nem is szeretném magam Hozzá hasonlítani, mégis ezt a mondását, engedjék meg nekem, hogy idézzem és ezen a közös áhítaton hangsúlyosan mondjam! Együtt vagyunk Isten fogadott fiai, az Atya gyermekei, azok, akikért az Úr Jézus Krisztus a kereszten vérét ontotta, akikről Főpapi imájában így emlékezett meg, „értük szentelem Magam.”

Legyen ez az együttlét Isten tetszésére; legyen gyümölcsöző; engedje a mi Urunk, hogy mindnyájan gazdagodjunk általa! Minden imádság, minden szó, minden ének szolgálja ezt, kapcsoljon egybe bennünket; legyen ez a közös nyelvünk

itt az Atyai Házban az Ő szent Templomában!

Nemcsak Országunkat, hanem egész Európát sőt az egész Világot át meg átjárja az egyet-nem értés. Segítsen bennünket

Urunk, hogy egy szívvel-lélekkel, egy ugyanazon akaratallal tudjuk dicsérni és dicsőíteni Őt – ez által szálljon ránk az Ő áldása és békessége!

Pekker Imre atya beszéde

Ökumenikus nap

*Mennyei Atyánk! Újra itt áll előtted egy ökumenikus gyülekezet,
Hogy megköszönje az elmúlt évben kapott kegyelmet.
Egy istentiszteletnyi idő, csak amit együtt töltenek, add
Hogy soha ne halványuljon el az egymás iránti szeretet.
Egy Istenünk van, egy testnek a tagjai vagyunk,
Ám, mit ér a hitünk, ha azt nem gyakoroljuk.
Biztos van köztünk, aki tud az Istennel beszélgetni
De tudunk mi egymásért őszintén imádkozni?
Ha eddig nem sikerült most együtt megpróbálhatjuk
Urunk! Köszönünk mindent, amit tőled kapunk.
Azok, akik most is a te nevedben itt együtt vagyunk.
Imádkozunk a lelki pásztorainkért akik, hirdetik az igét,
Mert lelki próbáinkban nekünk nagyon nagy segítség.
Imádkozunk az országunkért, akit súlyos katasztrófa ért,
A sok elcsüggedt megkeseredett emberért.
Imádkozunk a gyermekekért az ifjúságért, add
Hogy harcoljanak a hitükért, mint egykor az őseik tették.
Imádkozunk mindkét gyülekezet kórustagjaiért,
A kik szívvel lélekkel vállalják a szolgálatot a gyülekezetükért.
Imádkozunk a presbiterekért, gondnokokért
A súlyos keresztet hordozókért, add, hogy ne kérdezzük miatt.
Add, hogy ez az ökumenikus nap valóban rólad szóljon
Hogy ez a két gyülekezet a bajban összefogjon.
Az imádságnak nagy az ereje gazdaggá teszi a szegényt
Boldog, aki másokért tud imádkozni és elnyeri Jézus érdemét.
Boldogok, akik békét teremtenek,
Mert ők az Isten fiainak neveztetnek.
Boldogok a tiszta szívűk
Mert ők meglátják az Istent.
A világ pedig elmúlik és annak kívánsága is
De aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.
Dicséretessék a Jézus Krisztus
Áldás Békesség
Nagy Zsigmondné*

Tudnod kell kedvesem, hogy amikor a Jóisten a világot megteremtette,

Kettő perc bölcsesség...

és már mindennel készen volt, összehívta négy legkedvesebb angyalkáját, hogy szétossza köztük a világ kincseit. Az igazi kincseket. Egyiknek a jóságot adta, hogy szálljon le vele az emberek közé, és mindenkinek a szívébe tegyen belőle egy darabkát. A másodiknak a szeretetet adta, s a harmadiknak a békességet. Láthatod: igazi nagy kincseket osztott szét az angyalkái között a Jóisten.

Odamentek sorra minden emberhez. Az emberek azonban lezárták szíveiket nagy súlyos lakatokkal. Gyűlölet, irigység rosszindulat, kapzsiság őrizték a lakatokat, és Isten angyalkái hiába mentek egyikőtől a másikig: a szívek nem nyíltak meg és ők nem tehették bele a Jóisten ajándékait...

S ahogy ott a Jóisten szomorkodott, egyszerre csak elébe lépett a negyedik kicsi angyalka, akiről már bizony meg is feledkezett volt, és ezt mondta.

- Hallgass meg engem édes jó Istenem! Lám odaadtad angyaltársaimnak a jóságot, meg a szeretetet meg a békességet, de ők bizony nem érnek vele semmit, amíg az emberek szíve zárva marad. Add nekem az erdőket, és én majd megnyitom velük az emberek szívét.

- Próbáld meg lelkecském - mondta kedvesen a Jóisten, - legyen, ahogy kívánod: neked adom az erdőket!

Ott megpihentek és várták az embereket. Jött az első. De hiá-

ba daloltak a madarak, és hiába mesélte legszébb meséit a forrás, hiába virágoztak a virágok, hiába suttogtak a fák az ember nem látott meg és nem hallott meg mindebből semmit. Fejszét

fogott, levágott egy fát, és elment vele. Szíve nem nyílt meg egyetlen pillanatra sem. Rontó ember volt.

Az angyalok nagyon elsomorodtak, mikor látták, hogy hiába szép az erdő, a rontó ember nem látott meg belőle semmit. Megsíratták a szerencsétlent, amikor elment zárt szívvel és hidegen. Ez volt az első harmat a földön.

Az estéli harmat. Angyalok könnye. Aztán jött a második ember. Jött, de ő sem látott meg semmit az erdőből. Vakon és süketen haladt a maga útján, fejét lehajtott, és száraz rőzsét gyűjtött. Száraz ágakat keresett csupán a csodaszép erdőben. Az ő szíve se

nyílhott meg. Jött és elment. Gyűjtő ember volt. Az angyalok megsíratták őt is, még jobban, mint az elsőt. És ez volt az erdőn a második harmat. A hajnali harmat. És akkor jött a harmadik ember. Jött, megállt a tisztás széliben és meghallotta sírni az erdőt. Meglátta a virágokat, fákat. Meghallotta a csermelyt. És halkán mondta: - Istenem milyen szép...

És abban a pillanatban lehullott szívéből egy rozsdás lakat. Akkor kelt a nap. Kacagó sugarai aranycsíkokon nyargalták végig a fák tetejét.

Szempillantás alatt felszáradt a harmat, szétfoszlottak a ködök.

Ragyogott a kék ég, csillogtak a fűszálak, és egyszerre megszólalt minden madár. - Milyen szép! - mondta még egyszer az ember.

Az angyalok pedig odaléptek hozzá, egyenként, lábujjhegyen és nyitott szívébe bele tették a kincseket. A jóságot, a szeretetet és a békességet. Magasan fenn az égben, fehér felhő tutajon a Jóisten ült maga. Bárányfelhőket pőfékelt nagy kék pipájából és alámosolygott a földre. Így volt ez lelkecském és azóta is így van. Háromféle ember él a világon: a rontó-ember, a gyűjtő-ember és a látó-ember. Te látó-ember leszel, ugye?

Amikor az erdőre kimégy, figyelve lépj és lábujjhegyen. Mihelyt a fák alá belépsz és felrebben előtted az első rigó: tudnod kell, hogy az erdő észrevett...

Wass Albert: Erdők könyve (részlet)

Schlachta atya fotói

Schlachta István atya fényképhagyatékából ismét kapott újságunk pár nagyon szép képet. Köszönetet mondunk érte Bai Menyhértnek, aki megosztotta velünk ezeket a szép fényképeket, amelyeket egykor plébánosunk Alsónémedin fényképezett.

Jóleső érzéssel lehet nézegetni ezeket a fotókat, hiszen vannak, akiket gyerekkorukban ez a kép fogadta, amikor beléptek a templom ajtaján. A fiatalabbak pedig őseik buzgóságára emlékezhetnek a képek láttán, hiszen szüleik, nagyszüleik idejében például még nem volt szembemiséző oltár, „háttal”, és latin nyelven mondta a misét a plébános. A képek készülésének idejében pedig még két angyalka is állt a szószék díszes tetején.

Engem különösen megfogott az egyszerű „gyóntatószék”, amely a Jézus szobor előtt egy térdeplőből áll, amelyre egy rácsot látunk felszerelve, s ott lóg rajta a lila színű stóla.

Mégegyszer megköszönöm a képek tulajdonosának, hogy megosztotta velünk e páratlan ritkaságokat!

Benkő Péter

Vízkereszt Ünnepe – január 02.

Magyar elnevezése ennek a napnak; az ünnep lényege Urunk megjelenése – a napkeleti bölcsek látogatásának emlékeztete.

Ennek a látogatásnak nagy jelentősége van nemcsak olyan értelemben, mint általában egy kedves látogatásnak, tehát lélektani értelemben, hanem lelki értelemben, üdvösségünk története értelmében is.

Még a karácsonyi események hatása alatt élünk; még fülünkben hangzanak a szebbnél-szebb karácsonyi énekek; még nem halványult el a karácsonyi éjszaka Istent-dicsőítő angyalsereg körüli fény, egy másik fény jelenik meg, amit már messze keleten is látnak, messze keletre is hívogatóan kihát. Ez a hatás a mai ünnep értékével és értelmével nemcsak térben, hanem időben is jelenvalóvá válik. – Azért merjük ezt így kimondani, mert amikor Karácsonykor énekeljük azt az isteni üzenetet, amit a pásztorok is hallottak: *Dicsőség Mennyben az Istennek és Békesség a földön a jóakarátú embereknek*, nem kell félnünk, hogy tévedünk. Az az ajándék, amit Isten Karácsonykor adott a világnak, lelki ajándék, a lelki béke. Ezzel a lelkükben tudtak útra indulni a sötét éjszakában a pásztorok *örvendezve*, és amikor hazatértek, *dicsőítették és magasztalták Istent mindazért, amit láttak és hallottak...* ez a lelki béke adta ajukra a szót, hogy másoknak is elmondják élményüket, bár csak jászolban fektetve és bepólyálva láttak egy kisdedet. A napkeleti bölcsek is valami ha-

solnó élmény – egy messze Országban támadt jel hatására, egy csillag fénye által indultak el és vándoroltak **kitartóan**. Ennek hatására nem tekintettek a nagy távolságra, a kezdeti sikertelenségre, amikor Heródes házában látták a bizonytalanságot. Mentek a csillag után, lelkükben mindenk ellenére békével és érték el a Helyre, ahol megtalálták a *zsidók újszülött Királyát és nagyon megörültek; leborulva imádták* adták át kincseiket. Lelkükben az Isten ajándékozta békével tértek vissza Hazájukba. Az a béke, ami Őket az Isten Fiához vezette tovább él; a nevüket sem tudjuk, azt sem tudni biztosan, hogy hányan voltak, de azt igen, hogy minden fáradságuk és a kezdeti bizonytalanságuk ellenére és lelkiekből mennyire tudta Őket gazdagítani. Ellentétben Heródessele, akinek a lelkében nem volt meg ez a béke és pont ez akadályozta meg, hogy Ő is elmenjen és hódoljon Isten Fia előtt.

Amikor a névtelen pásztorokhoz és a napkeleti bölcsekhez hasonlóan mi is keressük az Istent itt és most, a mostani élet szövevényei között, mindenekelőtt köszönjük meg Neki, hogy olyan Jelet adott a világnak, amit most is láthatunk és követhetünk. Külön meg kell köszönnünk, hogy az Ő szerető jóságát kiterjesztette a napkeleti bölcsek meghívásával. Annakelőtte ez a kiváltság a választott népek szolt – most már ennek értelmében mi is meghívottak vagyunk. Kérjük Tőle a lelki Béke ajándékát, hogy az által meglássuk, meghalljuk és kövessük Karácsony üzenetét! – Ámen

Évközi 3. vasárnap - január 23.

Két héttel ezelőtt tanúi lehettünk Jézus megkeresztelkedésének, amikor a Mennyei Atya tanúskodott Szeretett Fiáról; bemutatta Őt a világnak – egy héttel ezelőtt Keresztelő Szent János tett hasonlóan – bemutatta Jézust, az Isten Bányát, Aki elveszi a világ bűneit – most úgy is mondhatjuk, maga Jézus mutatja be Önmagát, amikor, mint Szent Máté Evangéliuma mondja: „Jézus pedig bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógákban, hirdette a mennyek országa örömhírét és meggyógyított a nép körében minden betegséget és minden gyötrelmet.”

Jézus így mutatja be Önmagát, így mutatkozik be – észre kell venni, hogy Őbenne teljesednek be a próféták írásai – most éppen Izajás mondása: „Zabulon földje és Neftali földje, a tenger útja, a Jordán vidéke, a pogányok Galileája: a sötétben lakó nép nagy fényt lát, és fény virrad a halál honában s árnyékában ülőkre.” – Jézus bemutatja Önmagát, lássa meg mindenki, elérkezett a beteljesedése annak, amit az isteni Hírnök, Szent Gábor Főangyal mondott Názáretben a Szűzanyának: „Neve Emmanuel lesz, ami azt jelenti: Velünk az Isten!” és

íme: Jézus ezt hirdette: „Térjetek meg, mert elközelgett a mennyek országa!” – Bemutatja Önmagát, mint Akinek a hívása nem mellékes a meghívottak számára: „Nagy ujjongással töltöd el őket, kitörő örömet adsz nekik. Úgy örülnek majd színed előtt, mint ahogyan aratáskor szoktak örülni...” – Jézus bemutatja azt is, hogy meghívása milyen „komoly” és aki komolyan veszi, milyen módon kell válaszolnia rá. Az első meghívottak: „Ott hagyták hálójukat és követték Őt.” – Jézus azóta is sokszor mutatja Magát, sokszor üzeni, hogy Ő tanítónk akar lenni – meg kell látnunk, „fény, öröm és remény sugárzik Jézus tanításából”, de azt is látnunk kell, hogy üzeneteit, tanítását nemcsak hallani kell, hanem meghallani is=követni, mint a meghívott apostolok! – „Egész életünkön át szükségünk van arra, hogy lelkünkben építsük Isten Országát”, mert minket is hívott és erre hívott. Amikor válaszolni akarunk az Ő hívására, ennek jelei, „eszközei a hitből fakadó imádság, az egyetértésre törekvő testvéri szeretet és Krisztus hűséges követése”, ami azt jelenti: „szent igazságai lelkünkben őszinte visszhangra találnak, és boldog örömmel járjuk parancsai útját.” – Ámen.

Urunk megkeresztelkedése – 1.9.

A Karácsonyi Ünnepek elmúltával, amikor a nagy gonddal kigondolt *meglepetések* karácsonyi ajándékok már nem is jelentenek olyan különlegességet, amikor már a külsőségek: díszek, a csillag, felszínes dolgok is eltűntek, vagy egyre inkább eltűnnek környezetünkől, kár volna azt gondolni, mondani pedig még inkább kár, hogy minden visszazökken a megszokott mederbe. A felszínes gondolkodás, mérlegelés könnyen fogalmaz így, a hívó ember azonban azt látja, hogy a Karácsony üzenete, a Karácsony ajándéka kell, hogy tovább éljen és hasson a mindennapokban! – Meg kell látnunk, hogy a Második Isteni Személy nem véletlenül vette magára emberi természetünket; nem azért jött a földre, hogy legyen egy fenyfófas, barlangos, jászolos, pásztoros... és sorolhatjuk a Karácsony emlékeztető külső dolgokat, kit mi ragadott meg – hanem azért, mert *elérkezett az idők teljessége*, hogy elkezdődjön, amiről Keresztelő Szent János is beszélt, az Úr Jézus pedig mindezt mintegy megerősítette: „*tartsatok bűnbánatot, mert elérkezett Hozzátok az Isten Ország!*” Az az Ország, ami nem ebből a világból való, de már ebben az életben el kell kezdeni az odajutást. Mássá kell lenni, újjá kell születni.

Már Keresztelő Szent János működésében is volt nagyon is figyelemre

méltó, amikor komolyan hangsúlyozta: „*teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcsét!*” Ennek a szándéknak külső, látható jele volt az a keresztelés, amit Ő a Jordán folyóban végzett. Már ezt is nagyra tartották sokan, hiszen olyan próféta által részesültek benne, Akit még a pogány-felfogású Heródes is nagyra tartott.

Ezt a keresztséget szentelte meg Jézus, amikor Ő is megkeresztelkedett. Nem azért tette ezt, mert szüksége lett volna erre, nem a bűnbánata jeléül, hanem, hogy szentté tegye az eseményt. A külső jel Átala lett kegyelmi forrássá, a lelki újjászületés eszköze. Amikor ugyanis az Üdvözítő a vízben alámerül, már akkor az egész víz a mi keresztségünkre megtisztul; és megtisztul a forrás, hogy azután a jövő nepeinek a megtisztulás kegyelmével szolgáljon. A keresztséggel Krisztus tehát előttünk jár, hogy a keresztény nép hűségesen kövesse Őt! (Szent Maximus) – Jézus Krisztus keresztsége így lesz a mi keresztségünk forrásává. Mi, akik ebben a megszentelt eseményben részesültünk, amikor megkeresztelték bennünket, gondoljunk nagy hálával erre szent eseményre és őrizzük hűségesen a szent keresztségben kapott ajándékot! Ahogyan Szent Maximus mondja: kövessük hűségesen Üdvözítőnket, Akiben a Mennyei Atyának kedve telt, hogy bennünk is kedve teljék! – Ámen.

Évközi 4. vasárnap – január 30.

A múlt Vasárnap tanúi voltunk annak, hogy Jézus meghívására két Testvér-pár „otthagytá” munkáját és családját és követte Jézust. – Követték Őt, bár nem tudták, mire vállalkoznak. Igaz ugyan, hogy Jézus azt mondta nekik: „*Kövessetek engem, és én emberekké halászává teszek titeket!*” – igaz ugyan, hogy mint Szent Máté a későbbiekben mondja: „*Jézus pedig bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógákban, hirdette a Mennyek Országára örömhírét...*”, de hogy ez mit is jelent azok számára, akik hallgatnak szavára, akik követik Őt, nem volt nyilvánvaló.

Ma bepillantást nyerünk Jézus gondolatvilágába, értékítéletébe. Isteni meghívás volt már régóta, gondoljunk csak Ábrahám kiválasztására, vagy a prófétákra! Már ezek a meghívások, kiválasztások, megszólítások is rendkívüliek voltak és az átlag-ember gondolkodásába nem illeltek feltétlenül. Ábrahámnak is ki kellett vonulnia az addigi földjéről és rokonsága köréből; a próféták sorsa pedig egyenlő volt a vértanúsággal. Isten gondolatai mások voltak, mint az embereké. „*Az én gondolataim nem a ti gondolataitok, az én útaim nem a ti útaitok!*” mondja a próféta szavával, pedig ekkor még földi dolgokról volt szó, vándorlás az Ígéret-földre felé. Most Jézus egészen másról beszél, az égiekről, ahonnan az Ő Országára való. Ennek az Orzágnak egészen más az ismertetője. Ha

nagyon fontos volt már az Őszövetségben, hogy keressétek az Urat, keressétek az igazságot, az alázatot, ennél sokkal fontosabb, hogy keressétek az Isten országát és annak igazságát, ahol Ő a Minden! – Mindezt pedig az igazság és az alázat lelkületével kell megvalósítani. Ez biztosítja ugyanis azt, hogy őszintén elismerjük teremtettségünket, ami egyet jelent kicsinységünkkel és nem feledjük, hogy Isten felettünk Való. Jézus szegénységet emleget, de úgy is értelmezhetjük, szerénységről van szó, aminek következtében inkább hagyatkozunk Istenre, mint bármi, bárki másra. Ennek fényében lesz érthetővé, hogy „*a szegénység nem érdem, s nem a gazdagság a bűn. A szegénység is és a gazdagság is rossz, ha elszakít Istentől. S a szegénység és a gazdagság is áldott, ha Istenhez visz közelebb.*” – Az Evangéliumban elhangzott Jézusi tanítás ezt állítja elénk. Ebben Jézus mintegy „*ledönti a téves emberi fogalmakat és helyettük meghirdeti a lélek szerinti szegénység, a szelidség, a tisztaság, az irgalom és a béke Evangéliumát.*” – „*Jézus megtanít arra, hogyan lehetünk boldogok.*” Minden ember boldog akar lenni, erről még a hajdanvolt sláger is beszél; azt azonban még nem tudta ember megfogalmazni, hogy mit is jelent boldognak lenni – ahány ember, ahány helyzet, annyiféle elképzelés. – Jézus egyértelműen beszél és tanít erről. Most rajtunk a sor, hogy akarjuk **ezt a boldogságot!** Ámen.

Évközi 2. Vasárnap - Alsónémedi/2011. Január 16.

Ma egy hete ünnepeltük Urunk megkeresztelkedésének Ünnepe. Ekkor hangzott el az Atya szózata: „Ez az én szeretett Fiam, Aki-ben kedvem telik!” Ezt a kijelentést úgy is értékelik lelki emberek, hogy ez az Atya tanúszkodása szent Fia mellett; úgy is mondhatjuk, ekkor és így mutatja be Szent Fiát a világnak. A mai napon emberi tanúságtételről hallunk. Keresztelő Szent János mondja el: „Íme az Isten Báránya, Aki elveszi a világ bűneit! Ő az, Akiről én azt mondtam: utánam jön egy férfi, Aki megelőz engem, mert előbb volt, mint én.” - Folytathatjuk a gondolatmenetet Keresztelő Szent János tanítása alapján: Ő az, Akinek érkezése előtt prófétaival szóval hirdeti: „készítsétek az Ő útját, egyenesítsétek ösvényeit!” Ő az, Akinek érkezésére a bűnbánat méltó gyümölcseit kell teremni; Ő az, Aki a búzát csűrbe gyűjti, de Ő az, Aki Szent János Apostol Evangéliuma alapján: „Befogadónak megadta, hogy Isten fiai legyenek.” - Ez a nagy ajándékozás, amit Ő, Jézus magával hozott, az által valósul meg, hogy Ő az Isten Báránya. „Boldog perce volt Keresztelő Szent Jánosnak, hogy bemutatthatta az Üdvözítőt, Aki nála sokkal nagyobb, Ő az Isten Fia.” Nap, mint nap tanúi lehetünk annak, hogy mi mindent mutatnak be nekünk. A teljesség igénye nélkül említem, hogy bemutatják a reklámokat, emberi elképzeléseket, programokat, tervezeteket, jószándékú törekvéseket és visszaéléseket, építő és romboló eseményeket... ezek hol előbbre, hol tévútra viszik az életet.

Az a bemutatás, amit a múlt héten szemlélhettünk és ez a bemutatás, amiről most van szó, minden másnál tökéletesebb, maga a tökéletesség. Azok számára akar ezáltal jel lenni Jézus, az Atya Bemutatottja és Keresztelő Szent János Bemutatottja, a történelem folyamán a sok-sok Jóratörekvő, készséges Hívók Bemutatottja, akik szabadulni akarnak bűnösségüktől, akik Isten meghívott gyermekei közé akarnak tartozni, akik szívvel-leléssel, nemcsak szájjal és szóval imádkozzák a Zsoltárossal: „A Könnytekercsben rólam írva áll: hogy akarodat teljesítem, erre vágyom, Istenem, törvényed szívemet örömmel tölti el. Íme, eljövök, Uram, hogy teljesítem azt, amit kívánsz!”

A mindennapi élet, amit az ember formál olyanná, amilyen - mi minden mutatott már be - Anyaszentegyházunk Jézus Krisztust, az Üdvözítőt, az Isten Bárányát mutatja be, Aki elveszi a világ bűneit - van bőven. „Krisztus megadja a lehetőséget, hogy a bűn helyett a kegyelem uralkodjék életünkben.” - Indítson mindez mindannyiunkat, hogy kegyelmével megújítsuk életünket, „hogy hűségesen kövessük Krisztust, a világ Világosságosságát” a hit fényében éljünk és dolgozzunk ... - Ámen.

Katolikus bál - 2011

2011. január 29-én, szombaton 18 órakor immáron 7. alkalommal került megrendezésre a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány jótékonyági bálja, a „katolikus bál”.

A vendégek köszöntését követően új elemként imával kezdtük az estét, hogy Isten áldását kérjük az együttlétünkre. Ezt követően az alapítvány előző évi eredményéről szóló rövid beszámoló következett. Atya is üdvözölte a vendégeket, ezután meghallgattuk az énekkar műsorát. Ismét megénekeltek a vendégeket is, elősegítve a hangulat emelkedését. A műsorukat vastappsal jutalmazta a közönség. Köszönjük szépen, hogy immár sokadik alkalommal járultak hozzá a bál sikeréhez! Isten áldja meg mindnyájukat.

A vendégek között köszönthettük a falunk új polgármesterét és tisztelt feleségét, valamint a „nógrádi különményeseket”, a rimóci (köztük a rimóci polgármestert) és a nógrádsipeki vendégeinket. Reméljük jól érezték magukat köreinkben. Szeretettel látjuk őket a következő bálokban is.

A vacsorát követően vendéglelőadónkat, Beszkid Józsefet hallgathattuk. Ő egy fél óras összeállítással készült számunkra. Jó volt hallgatni őt. Egy kis mulatást követően sor került a tombolasorsolásra. Gazdát talált a sok szép ajándék. Köszönjük szépen, hogy ilyen nagyszámú felajánlás érkezett. Isten fizesse meg nagylelkűségüket!

A mulatás hajnali fél 6-ig tartott. Ismét egy vidám, közös estével gyarapodott egyházközségünk.

Szeretnék köszönetet mondani Nagy Krisztinek és Nagy Vilmosnak a menükártyákért, Surányi Sándornénak a virágokért, a dekorációért, Végh József és családjának a desszert felajánlásáért, Surányi Szilárdnak a rengeteg szervezőmunkáért, a zenészeknek (Morvai János, Morvai Róbert, Tóth János, Surányi Csaba) a felajánlott egész éjszakai zenélésért, az Énekkarnak és Beszkid Józsefnek a műsorért, Kiss Tibor családjának a meglepetésért, Nagy Krisztinek, Nagy Vilmosnak, Kiss Tímeának, Kiss

Gábornak, Surányi Melindának, Varga Dominikának a tombolasorsolás lebonyolításában nyújtott segítségért, és mindenkinek a felajánlásokért a sok tombolaajándékért.

A bál bevétele a költségek rendezését követően 583.000.-Ft volt. Azóta még két nagyobb felajánlás is érkezett erre a célra. Egy család 50.000.-Ft-tal, valamint Atya is egy na-

gyobb összegű adománnyal támogatta az elképzelést. A bevételt egy elkülönített alapba tesszük, amely összeg az első eleme annak a gyűjtésnek, amelyet az **új kántorház építésére** indítottunk el. Nagyon biztató, hogy az első meghirdetett gyűjtés eredményeként ilyen nagy összeg jött össze (833.000.-Ft). A támogató jegyek, amelyek már a bála elkészültek továbbra is megvásárolhatók 2000.-Ft-ért. A támogató jegyek megvásárlására lehetőség van a sekrestyében, valamint hozzám is fordulhatnak bizalommal. Ezeket a Támogató jegyeket nevezhetjük téglajegynek, hiszen ezek az apró kis összegek teszik ki majd az összköltséget, úgy, mint ahogy az épület is apró téglákból tevődik majd össze. Minden téglafal fontos egy épülethez, hiszen ha egy is hiányozna, már nem lenne kész a ház. Így gondolkodjunk erre. A legkisebb forint nélkül sem valósulhat meg, mindenki annyit és azt segítsen, ahogy és amennyit tud. Valószínűleg sokáig fog tartani, míg elkészül az új kántorház, sőt amíg egyáltalán neki tudunk az építkezésnek kezdeni, de minden út az első lépéssel kezdődik. Kérjük támogassák a cél megvalósítását adományaikkal, imáikkal.

Még egyszer köszönök minden támogatást, segítséget, amit a bálhoz és a céljaink megvalósításához nyújtanak, nyújtottak.

dr. Tóth Éva

Katolikus közösségünk nevében meg szeretném köszönni a katolikus bál szervezőinek, dr. Tóth Évának és Surányi Szilárdnak, hogy lehetővé tették a jelenlévők részére a felhőtlen szórakozás lehetőségét. Isten áldja meg őket ezért.

Benkó Péter

Vendégünk **Beszkid József** énekes volt. Vannak akik már ismerhették korábbról, hiszen már pár alkalommal részt vett különféle ünnepeinkben. Karácsonyi misén is színesítette az ünnepi hangulatot, már az egyik katolikus bálban is megcsillantotta tehetségét, a Sógorock nevű formációban, ahol sógorával, Benkó Péterrel énekelt.

Sokáig külföldön dolgozott, mint énekes, trombitás egy zenekar tagjaként. Tanított zeneiskolában zongorát, zeneelméletet és trombitát. Zeneszerzőként is ismerhetjük, a Hullám című musical dalai fűződnek a nevéhez.

Jelenleg több zenekarnak is tagja, esküvőkön, céges rendezvényeken is vállal fellépéseket.

Ezúton is köszönjük neki, hogy felajánlotta tiszteletdíját a cél érdekében. Reméljük a jövőben is megtisztel bennünket jelenlétével!

TÁMOGATÓ JEGY

Értéke: 2000,-Ft

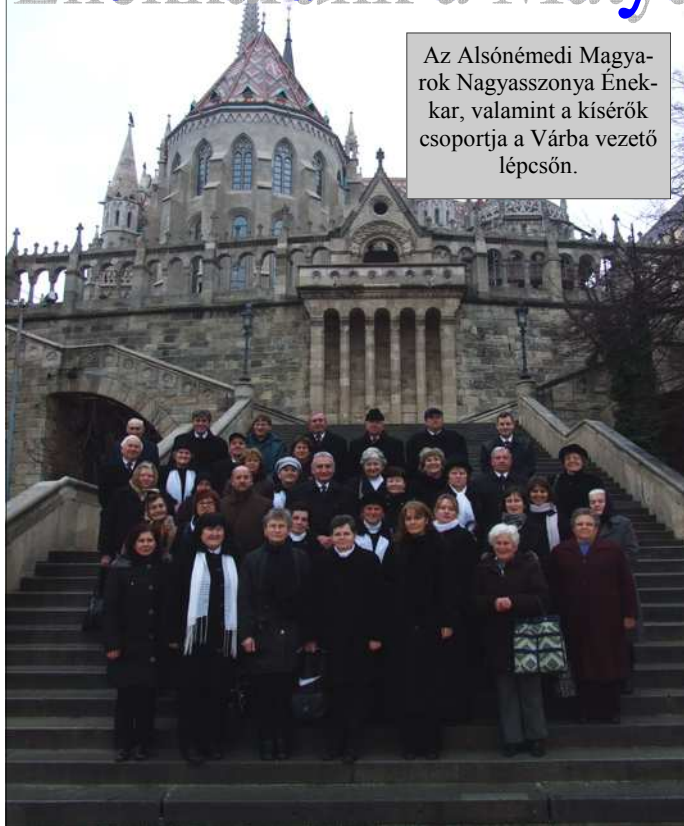
A Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány
által, az új kántorház építésére
meghirdetett gyűjtéshez való hozzájárulás.

Pekker Imre
c. főesperes plébános

dr. Tóth Éva
Alapítvány elnöke

A katolikus bál tehát első eleme volt az új kántorház megépítése céljából szervezett gyűjtésünknek. A célra készített támogató jegyek megvásárolhatók a misék alkalmával a sekrestyében, valamint az alapítvány tagjainál. Még egyszer kérjük és előre is köszönjük támogató hozzáállásukat, adományaikat, imáikat!

Énekkarunk a Mátyás templomban énekelt!

Az Alsónémedi Magyarok Nagymatyája Énekkar, valamint a kísérők csoportja a Várba vezető lépcsőn.

Az Alsónémedi Magyarok Nagymatyája Énekkarral január 12-én a doni hősök tiszteletére rendezett emlékmisén és ünnepségen énekeltünk a Mátyás templomban és a Hadtörténeti Múzeum kertjében. Anyósom Bessenyeiné Körömi Mária, és testvérei hívtak meg minket a szép megemlékezésre, ami nálunk sajnos fontos családi esemény minden évben. Nagyon felemelő érzés volt részt venni most is az ünnepségen.

Közönségünk is nagyon hálás karnagy urunknak és az énekkarnak a szép, és valóban hazafias érzéseket kelthető szereplésért. Élvezhettük Mádl Dalma asszony kitüntetett figyelmét, és köszönetét. Kis családom nevében pedig én is köszönöm minden szervezőnek és résztvevőnek hogy családi eseményünket ilyen kedves közösséggel bővíthettük.

Juhász Borbála keramikus

teszi, annak üdvösségére szolgál, de aki ellenáll, az is Neki fog szolgálni.

Ismerjük a mondást, ami elromolhat, az el is romlik. De ismerve az embert, ismerve önmagunkat, azt is mondhatjuk, amit el lehet rontani, azt el is rontjuk. Rendszeresen prostituáljuk az ünnepepeinket. A prostitúció ugyanis azt jelenti, hogy felhasználunk valamit arra, amire nem való.

A doni hősök emlékét rendszeresen prostituálta és prostituálja a politika saját pillanatnyi érdekei mentén. Volt, hogy elhazudták, vagy bűnbakká tették őket, vagy politikai tőkét próbáltak gyűjteni a résztvevők hűvér áldozatából. Mi most se egyiket, se másikat sem akarjuk tenni, csak bemutatni a Legszentebb Áldozatot értük a hétköznapi hősökért. Ők már fölötté vannak minden percnyi érdeknek, ideológiának és színről színre látják az Igazságot, a mi Urunkat, Jézus Krisztust.

A keresztény igazságosság jegyében nem csak a magyar katonáért imádkozunk, bár nyilván a szívünkhöz ők állnak közel, hanem annak a harcnak minden hőseért, áldozatáért. Mert kit is nevezhetünk hősnak: azt, aki saját pillanatnyi hogylétét föloldozva, valami nálánál nagyobbért szenved. S ez a náluknál nagyobb, a Hazájuk volt, s ezt kell csodálni bennük, hogy a parancsteljesítés mögött szabad akarat is volt,

amellyel legalábbis az elején lelkesedéssel harcoltak mindkét oldalon, de annak elmúltával is kitarítottak és nem lettek gyávák, mert a félelem a fantáziából fakad, a gyávaság azonban a jellemből.

Tisztelt megemlékezők!

A Haza ügye soha nem hasznosság kérdése. Éppen ezért nem lehet a harcban résztvevők, az áldozatok szerepét az alapján megítélni, hogy 2011-ben, sok év távlatából hogyan látjuk az

eszmét, amiért harcba mentek, bármelyik oldalon. A tisztiiskolás hallgatóknak azt szoktam mondani, hogy nagyon vigyázzanak, mert a háborúkat mindig a politikusok kezdik, és a végén mégis katonákat akasztanak. Minden katonának elkötelezetten kell szolgálnia a béke ügyét, és nem csak azért, mert a katona mindig pontosan tudja és látja, hogy egyetlen háborút sem lehet teljesen megnyerni, hanem azért is mert a történelemből világosan látszik, hogy egyetlen ideológia sem éri meg az érte fölőldozott életeket.

Imádkozni jöttünk össze az elhunytakért, a harcban résztvevőkért, az áldozatokért. Ne felejtjük, hogy amikor szólt a zenekar és meneteltek a frontra, mind két oldalon mindenki azt gondolta, hogy igaza van. Annnyira soha nem lehetünk szegények, hogy igazunk ne lehessen, de vajon az Igazság hol is van?

Mi most az Igazság jegyében gyűltünk össze, megvallva, hogy mindnyájan Isten irgalmára szorulunk.

Mindenki, győző és legyőzött, élő és meghalt, mindnyájan Isten gondviselő kezében vagyunk. És ők, akikre ma emlékezünk példát adtak nekünk, hogyan lehet önmagunk fölé emelkedni. A faggal, hóval, hideggel, éhséggel, halállal küzdve mindenki szembekerült a kérdéssel, hogy MIÉRT? Hogy megéri-e? S ők, akikért a Hazáért mentek ki, a családért, feleségért, gyermekért, szülőért jöttek haza, már aki hazajött, vagy ment haza.

Imádkozunk értük, hogy mi maiak is megértsük, hogy nagyon kevés dolog van égen

A megemléző gyászmisén dr. Hankovszky Béla őrnagy, kiemelt tábori lelkész mondta a prédikációt, melyet az alábbiakban adunk közre:

Tisztelt megemlékező Honfitársaim, Kedves Testvérek!

A Szentírás szavaival kezdem a mai megemlékezést:

„Becsben áll az istenfélők lelke, és áldásban részesül, ha Ő rájuk tekint, Mert Megmentőjükbe vetik ők reményüket, és Isten szeme van azokon, akik szeretik Őt.

Aki az Urat féli, semmitől sem retteg, és nem fél, hisz Ő a reménye!

Boldog annak lelke, aki az Urat féli! Ki másra hagyatkozzon, és ki legyen erőssége?

Az Úr szeme van azokon, akik Őt félik, hiszen Ő hatalmas oltalmazó, szilárd erősség, menedék a forróság, árnyék a déli hő ellen, védelem a botlás ellen, és segítség a bukáskor, felemeli a lelket, és derűt ad a szemnek, egészséget ad, életet és áldást!”

(SirákFia34,12-20)

És mind ez igaz a fagy és hó világában is, mert hát ez a végső tanulság: Isten előtt kell meghódolnia minden embernek, és Ő meg is hódoltat mindnyájunkat. Aki önként

Diszörség a Hadtörténeti Múzeumban megtartott ünnepségen

A Don kanyarban elesett hősök megkoszorúzott emlékműve

és földön, amit mindenáron kell és lehet akarni, de amiért az életét adja az ember, amiért szenvedni is tud, az megszenteli, megőrzi az embert.

A személyes sorsunk mögött mindig Isten gondviselő akarata áll, és az Ő szeretetébe vetett hit az, ami fölragyog ezen a mai gyásznapon. Mivel Jézus Krisztus révén van reményünk a halálón is túl, a föltámasztásba vetett hittel gyűltünk össze, és azért van értelme emlékezni a doni hősökre, mert Isten is emlékezik rájuk és föltámasztja Őket.

Befejezésül József Attilát idézve tisztelgünk a hétköznapi hősök előtt, akiket mindenütt hazavártak, és volt aki hazamehetett, volt aki nem, de Istennél mindnyájan otthonra találtak:

„A harcot, amelyet őseink vívtak, békévé oldja az emlékezés s rendezni végre közös dolgainkat, ez a mi munkánk; és nem is kevés.”

(J.A.: A Dunánál)

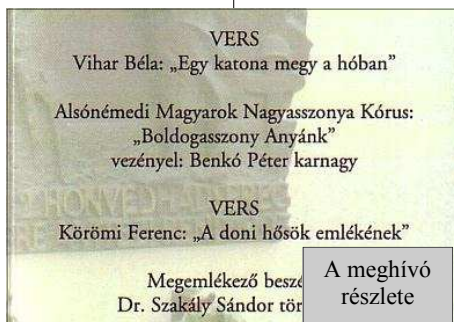
Adj Uram örök nyugalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében az örök életben!

Amen.

Ünnepélyes érzések kerítenek még ma is hatalmukba, amikor felidézem ennek a szép napnak eseményeit. Magyarország első számú egyházzenei „fellegrárában” működhattunk közre. Sokan tudják, de lehet, sokan nem, hogy a Mátyás templom „hivatalos” elnevezése Budavári Nagyboldogasszony templom. A főoltáron a Szűzanya szobra fölött ott lebeg a Magyar Szent Korona mása, amelyet II. János Pál pápa áldott meg Rómában. Énekkarunkat is Nagyboldogasszonyunknak ajánlottuk annakidején, ezért különösen is jól eső érzés töltött el minket ezen a történelmi jelentőségű helyszínen. Még ott álltak a templom szomszédságában a beemelésre váró harangok., amelyeket mi is megcsodáltunk. A nagyobbak „embermagasságúak”, szóval hatalmas méretű alkotások. (A legnagyobb, Krisztusról nevezett harang alsó átmérője 2 m (!!!), súlya pedig 4,5 tonna. Magyarország 6. legnagyobb harangja) Jó érzés volt közelről szemrevételezni „őket”, hiszen már jelenleg is hozzáférhetetlenek azáltal, hogy elfoglalták helyüket a templom tornyában.

Hétköznap volt, sokaknak a munkahelyéről kellett elkéredzkedni, hogy jelen lehessen a szentmisén. Köszönet ezért az áldozatért a kórustagoknak, valamint minden munkaadónak is hálás vagyok azért, mert fontosnak tartották azt, hogy kórusunk tagjai jelen lehessenek ezen az ünnepségen.

Nagyon köszönjük Juhász Borika családjának, akik „kijárták” nekünk annak lehetőségét, hogy énekelhessünk

A meghívó részlete

ezen a nagyon szép eseményen.

Személyes élmények is emelték számomra annak a bizonyos napnak a fényét: Süllei László, a Mátyás templom plébánosa régi barátom, akivel már nagyon régen nem találkoztam személyesen. Ő fogadott minket, s kalauzolt a templomon. Sajnos a misén nem maradhatott más elfoglaltsága miatt.

A prédikációt dr. Hankovszky Béla atya mondta, aki tanárom volt a főiskolán, s aki közben a táborigényező kötelékébe lépett.

Idén már a 68. évfordulójára emlékeztek a Mátyás templomban a II. világháború szomorú eseményére, a Doni Katasztrófára. A Don-kanyarban vívott harcok a magyar hadtörténelem legszomorúbb fejezetei közé tartoznak. A 2. magyar hadsereg a

Magyar Királyi Honvédség alakulata volt, amelyet 1942-ben állítottak fel, és harcba küldték őket a keleti frontra. A hadsereg 1943 januárjában a Sztálingrád körzetében vívott harcokban megsemmisítő veszteségeket szenvedett. A 200 ezer fős hadseregből csaknem 40 ezren meghaltak, 70 ezer ember pedig megsebesült vagy fogásba esett.

Értük ajánlották fel az atyák a szentmisét, melyen jelen volt dr. Schmitt Pál a Magyar Köztársaság elnöke is.

Ezt követően a Hadtörténeli Múzeum díszudvarán folytatódott a megemlékezés. A gyönyörű versek, emlékezések, liturgikus szövegek, valamint az ünnepi beszéd mellett énekkarunk énekelte régi himnuszunkat, a „Boldogasszony Anyánk”-at. Szavakban nem nagyon lehet elmesélni ennek az eseménynek ünnepélyes méltóságát. Katonazenekar kísérte a Himnusz és a Szózat dallamait, valamint a koszorúzás hosszúságát, mégis szép szertartását. A magyar katonai vezetés is képviseltette magát az ünnepségen. Díszsortűz is volt, melynek kapcsán megállapította az ember, hogy itt csak pár fegyver keltett irtózatot hangzavart, ott, a csatatéren pedig hosszú időn keresztül több ezer fegyverből szólt az irtózatot „zene”. Fagyponot körüli hőmérsékletben

„csak” egyetlen órát álltunk az udvaron lévő színpadon, mégis jóleső érzéssel mentünk be a fűtött „Márványteremben” lévő fogadóra. Arra gondoltunk, hogy ott a Don mellett az emberek napokat gyalogoltak, harcoltak a mínusz 20-30 Celsius fokos dermesztő hidegben. Embert-próbáló feladat lehetett.

Külön örömmel töltött el minket, hogy több Alsónémediről időközben elszármazott ember tisztelt meg minket azzal, hogy eljött erre a szentmisére, illetve ünnepségre.

Köszönetet szeretnék mondani mindenkinek, aki részt vett ezen az ünnepségen, énekkarosoknak, kísérőknek, vendégeknek egyaránt.

Dr. Beer Miklós megyéspüspök atyához is eljutott közreműködésünk híre, aki az alábbi e-mail-t küldte: „Gratulálok a szereplésetekhez. Büszke vagyok rátok! Miklós püspök” Nagyon köszönjük a gratulációt!

Isten adjon örök nyugalmat a háborúk áldozatainak, nyugodjanak békében, Jézus, Mária nevében. Amen.

Benkó Péter, énekkarvezető

III. Béla királyunk sírkápolnája előtt állt fel az énekkar a templomban.

Végh Sanyi bácsi mutatja: „- ezt vigyük haza!” Megcsodáltuk a Mátyás templom hatalmas harangjait is.

Lovas Imrénének, állandó orgonakísérőknek Tardy László, a templom karnagya, OMCE elnök mutatja meg az orgonát.

A Hadtörténeli Múzeum díszudvarán a „Boldogasszony Anyánk” kezdetű népéneket énekeltek.

Idegenvezető kalauzolt végig a hatalmas épületen...

FESTMÉNYKIÁLLÍTÁS

Az új esztendő első hetében, 2011. január 2-10-ig festménykiállítást tekinthettünk meg a közösségi házban. Ebből az alkalomból készült az alábbi riport a festmények készítőjével, ifj. Bircsák Jánossal:

- Mikor kezdte el festeni?

- 2009 nyarán anyu mondta nekem, hogy van egy kis imakönyve, amiben „Jézus szíve” kép látható, s ő is nagyon szeretne egyszer egy ilyen festményt, de sajnos nem tudja, hogy hol lehet ilyet vásárolni. Ahogy a kertben ültünk és beszélgettünk, azt mondta nekem, hogy tudja azt, hogy szépen rajzolok, ezért rajzolhatnál nekem egy Jézus szíve képet! Úgy is történt. Megrajoltam egy 60x80 cm-es képet, és mikor már úgy éreztem, hogy kész a kép, elképzelttem, hogy milyen szép is lenne festménynek. Nem sokat gondolkodtam rajta, hanem nekiláttam. Mit ad Isten, úgy éreztem hogy szinte magától mozdul az ecset, s szinte rutinszerű mozdulatsorok jöttek elő bennem.

- Milyen technikát alkalmazol?

- Utólag utánaolvastam, és megtudtam, hogy az úgynevezett „impasto” technikát alkalmazok, ami azt jelenti, hogy e technika során olyan vastagon viszem fel a festéket, hogy szinte plasztikus nyomokat hagyhas-sak a képen, ecsettel, késsel, vagy éppen ujjal vagy szivaccsal. Az így készült olajfestményben az a jó, hogy képlékeny és több rétegben építhető fel a kép.

- Hogyan választod ki a képeid témáit?

-Istennek legyen hála, ebben van a legkönnyebb dolog! Hiszen a Jóisten kegyelme által megadott, hogy a szentírást olvashassuk, és a templomban hallhassuk. Így az ige gondolatokká, jobb esetben tettekké lesz nálam, s ez képekké is válik. Ezt úgy élem meg, mint egy adományt! Mint ahogy Jézus-Krisztus mondja egy példabeszédében: amikor a gazda elmegy, és szolgáinak ad két talentumot a másikkal három talentumot a harmadiknak ötöt. Amikor visszajön a gazda, megkérdi, hogy ki mit tett a rábízott pénzzel. Mind hasznolt, kivéve az első,

aki elásta és úgy adta vissza, ahogy kapta. Erre a gazda megharagudott reá, mert nem azért adta, hogy megtartsa hanem azért, hogy gyarapítsa. Így a festést én úgy élem meg, mint egy adományt. Ezért nem tarthatom önző módon magamnak, mert akkor a „gazda” mit szól? - *Hát szerinted azért adtam, hogy csak én lássam, hisz én azt is látom, ami az emberben van!* Ezek voltak a gondolataimban, bár még nem tudtam, hogy hogyan valósítsam meg. Fontos még az is, hogy ezek a képek nem azért készül-

nek, hogy az emberek azt mondják, hogy ügyes vagyok. Hanem azért, hogy a Jóistenhez közeledjenek, és őt dicsőítsék!

- Melyik a kedvenc képed?

- Erre nem könnyű válaszolni! Mind, vagy éppen az, amin dolgozok. De ha ki kellene emelnem egyet, akkor a „Kenyértörés” című képet választanám.

- Hogyan szerveződött a kiállítás?

- Nekem ez a kiállítás az egyik legszebb ajándék amit valaha

kaptam! Szenteste, családi körben, a fa alatt egy meghívó volt a saját kiállításomra, amit a feleségemtől kaptam. Bár nagyon

szerettem volna, ha megmutathatom a képeket egy kiállítás keretében, de ezt álmomban sem gondoltam, hogy a feleségem ilyen gyönyörű és kedves ajándékkal lep meg. Azt is megtudtam, hogy mennyi kedves ember segített benne neki, mint például te is, Péter, vagy Magdi néni, és nem utolsósorban Imre atya, a „Papbácsi”.

- Milyen visszajelzést kaptál?

Hála Istennek csakis pozitív visszajelzést kaptam, amit nagyon köszö-

nök mindenkinek! Köszönöm Imre atyának azokat a megható szép gondolatokat, amit a kiállítás megnyitójára mondott. Köszönet és hála érte! Valamint köszönetet szeretnék mondani: szerető feleségemnek, Petrá-nak, gyönyörű kislányomnak, Fanninak, „kritikusbarátomnak”, édesapámnak, és nagy biztatómnak, édesanyámnak! De ami a legfontosabb: KÖSZÖNET, HÁLA, ÉS DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK FIÚNAK ÉS A SZENTLELEKNEK !!!

(A riportot Benkó Péter készítette)

Pekker Imre főesperes Úr az alábbi gondolatokkal nyitotta meg a kiállítást: „Csodálatos a mi Istenünk – végtelenül tökéletes. Ez a tökéletesség műveiben is megmutatkozik. Ahogyan meg-

alkotta Mindenséget; ahogyan fenntartja és kormányozza, ahogyan gyönyörködhetünk szépségében, áldásaiban, az mindennél többet mond erről. Pedig ez egy csak egy része a valóságnak – még a láthatók világában is.

Külön gazdagítja ezt az a sok Isteni kegyelem, amely által pl. az ember tudásával, igyekezetével, képességeivel további szépségeket hoz létre, amikor kibontakoztatja, láthatóvá teszi Isten sok rejtett adományát, gazdagítva ezzel önmagát, másokat is, az egész világmindenséget. Milyen sokféleképpen nyilatkozhat meg ez a munka, a művészetek, a tudomány vagy a technika világában. – A művészetek kimeríthetetlen módon tükrözik

Isten tökéletességét – a zene, az irodalom, az építészet, a festészet, a szobrászat és sok más lehetőség által, hiszen sok minden megvalósult már és biztos, hogy a sor még nem zárult le. – Mindezekben csodálatosan valósul meg, amit így tudnánk kicsit találoán jellemezni: szív bőségéből szól a száj.

A mai alkalommal ifj. Bircsák János Testvérünk festményein keresztül láthatjuk valóságosan azt, amit az imént elméletileg mondtunk. Az Ő hite, vallásos elkülölte, lelkének érzései jelennek meg a festő-vásznon. Őszintén kívánom, hogy amikor nézzük, lelkiekben gazdagodjunk általa! – Köszönjük, hogy kiállította ezeket a képeket; segítse a jó Isten még sok vallásos élménnyel és segítse, hogy továbbra is tudja közzé tenni, mi érez lelkében Isten dicsőítésére és mások lelkesítésére!”

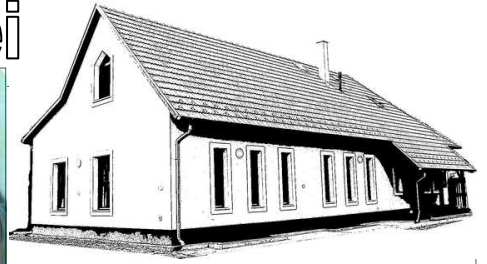
Szent Imre Közösségi Ház hírei

Galgóczy Erzsébet:
A szenvedés értéke

A szenvedés drága kincs,
Nyomában boldogság lebeg.
Az igazi boldogságot a szenvedést
Ne átkozzátok, emberek
Mert a szenvedés gyötrelme oktat,
Hisz könnyét az ég facsarja ki,
Hogy próbáljuk meglátni azt,
Mily hiúság a föld dicső ábrándjai.
A szenvedés int türelemre,
A szenvedés reményt kínál,
A szenvedés ragyog, mint a drága gyémánt,
De csak az igazi szeretet sugarainál.
A szenvedés az Isten csókja,
Mely szinte nagygyá alakít.
Azt szállja meg, mint égi harmat,
Ki Isten felé tárja ki a szívét.
Nem irigylem én azt, ki nem tudja
Mi az a kín..., emésztő szenvedés...,
Mert ez Isten akaratából elviselt szenvedés
A tengernyi szenvedés között,
Mely e siralom völgyében vagyon.
Az életet szenvedés nélkül leélni
Az a legnagyobb fájdalom

/Galgóczy Erzsébet
fiatalon halt meg súlyos betegségben./

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös imaóráját febr. 6-án tartja az esti szentmise után a Szent Imre közösségi házban.

A betegekért ajánljuk fel

ezt az imaórát. Imádkozunk azokért a családokért is, akik erejükön felül állandó készenlétben segítenek testvéreik szenvedéseit hordozni és ezáltal elviselhetőbbé tenni az életet. Erőt kérünk az Úrtól, hogy adja meg nekik a szükséges kegyelmet, hogy a legkisebb szenvedésük se legyen hiábavaló. Óáltala és Óbenne minden szenvedésnek nagy értéke van. Az Úr Jézus is akkor tette a legtöbbet értünk, amikor vállalta a megfeszítetést is! Ő mindenét odaadta az övéért. Mi is nagyon sokat tehetünk betegeinkért. Imádsággal, böjtöléssel, jócselekedetekkel könnyebbé tehetjük az életüket, ha mindezeket felajánljuk Jézus Szent Szívének. Szeretetünk jeléül adjuk hozzá ami tőlünk telik, úgy, ahogyan Ő tette. Betegeink is ajánlják fel minden

fájdalmukat a Szent Szívnek, amely értünk szenved ma is. Urunk, Istenünk hallgasd meg kéréseinket. Fogadd el felajánlásainkat, hogy egyesülhessünk veled fájdalmainkban is.

Szlovicsák Balázsné

Csodavilág foglalkozás
2011. január 30-án.

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2011 február

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1	2 18 óra Cursillo kiscsoport 	3	4	5	6 18 óra Jézus Szíve család imája
7 17 óra Pingpong játék 	8	9	10 9.30 óra Baba- Mama klub 	11 17 óra lfi-hittan 	12	13
14 17 óra Pingpong játék 	15	16	17	18 17 óra lfi-hittan 	19 18 óra Cursillo kiscsoport 	20
21 17 óra Pingpong játék 	22	23	24 9.30 óra Baba- Mama klub 	25 17 óra lfi-hittan 	26	27
28 17 óra Pingpong játék 						

Itt a farsang! Közhírré tétetik!
2011 február havának **12.** napján,
szombaton 17—18 óráig az alsónémedi
Szent Imre Közösségi Házban

FARSANGI TÁNC HÁZ

tartatik.

Táncot oktatnak:

Paluch Norbert,

a salgótarjáni Nógrád Táncegyüttes művészeti vezetője,
valamint

Paluchné Percze Piroska
néptáncos.

A részvétel ingyenes.
Táncolhatunk és tanulhatunk
új táncokat is.
Szeretettel várjuk a fiatalokat
és minden érdeklődőt,
táncolni vágyót!

Norbi és Piroska már jártak Alsónémedin.
2009-ben a katolikus bál alkalmával táncoltak nekünk.

Dél-Duna menti ifjúsági találkozó

Február 19-én Vecsésen lesz a következő Dél-Dunás találkozó! Minden fiatalot szeretettel várnak. Az oda és haza utat megszervezzük.

Jelentkezni lehet: Magdi néninél vagy Hornyák Rékánál

Templomunk díszkivilágítása a katolikus bál előtti héten készült el. Esténként csodálatos fényárba borul az épület, amely most már éjszaka is messziről látszik.

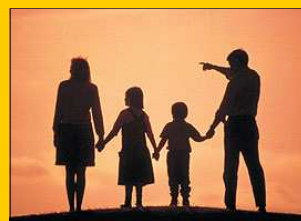
Köszönetet mondunk az Alsónémedi Önkormányzatnak, hogy lehetővé tette templomunk szebbé tételét!

Ima a családokért a család évében

Dicsőséges Szentháromság, minden szeretet és közösség forrása, köszönjük neked a családjunkat! Bocsásd meg bűneinket, amelyeket szeretteink ellen elkövettünk!

Támogasd testvéreinket, akik házasságban és családi életükben hajótörést szenvedtek!

Töltsd el szívünket családtagjaink iránt áldozatos, tiszta szeretettel. Segíts, hogy a kölcsönös önátadásban napról-napra újjászülessenek! Segítsd fiataljainkat, hogy bátran vállalják a családi élet kihívásait!

Áldd meg mindazokat, akik a magyar családokért sokat fáradoznak!

SZENT CSALÁD!
- Könyörögi érettség!

Februárban a kilencedet mondják:

Jan.30 – Febr. 7
Győrvári Pálné
Végh Antalné
Özv. Kiss Lászlóné
Somogyi Jánosné

Febr.17 – Febr.25
Kiss Katalin
Sponga Istvánné
Jakab Mária
Molnár Istvánné

Febr. 8 – Febr. 16
Győrvári Gáborné
Bársony Istvánné
Krasnyánszky Rózsi
Takács Ernőné

Febr. 26 – Márc.6
Acsai Lászlóné
Sponga Anita
Gábor Józsefné
Kiss Albertné

A Szent Kereszt újság szerkesztőségének e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com
Erre a címre várjuk írásait, észrevételeidet,

Az egyes misékért járó pontszámokat mindig az adott időben tesszük közzé.
A nagyböjti pontszámok:
Hétköznapi és szombati mise: 3 pont
Vasárnapi mise: 1 pont

Mindenkit várunk szolgálni az oltár körül!

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,
viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT
Az
Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
kiadványa
Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter
Köszönettel fogadunk minden észrevételt,
segítséget!

